

Podstawowym celem projektu jest analiza wpływu struktury własnościowej na stabilność systemu bankowego w UE.

Jak istotną kwestią jest zbadanie powyższej zależności pokazał globalny kryzys finansowy (GKF) z lat 2008-2009. Wiele banków przechodzących trudności finansowe, zostało dokapitalizowanych lub znacjonalizowanych przez rządy poszczególnych krajów. Wzrost roli państwa w sektorze finansowym ożywił debatę na temat celowości i konsekwencji zmian własnościowych w sektorze bankowym, w tym w szczególności ich wpływu na stabilność finansową.

Głównym celem projektu jest określenie kierunku i oceny wpływu struktury własnościowej na ryzyko systemowe, niezależnie od innych czynników makrofinansowych i specyficznych dla banków.

W kontekście obiektywnego i subiektywnego zakresu Projektu oraz nakreślonego celu istotne będzie znalezienie odpowiedzi na następujące pytania badawcze:

1. Czy istnieje związek między strukturą własności a sytuacją finansową sektora bankowego?
2. Czy obecność banków z udziałem państwa przyczynia się do narastania ryzyka systemowego i międzynarodowego przenoszenia wstrząsów finansowych?
3. Czy wykazując większy apetyt na ryzyko w okresie kryzysu i po kryzysie, banki z udziałem Skarbu Państwa nie ponoszą nieproporcjonalnie wysokich kosztów ryzyka kredytowego?
4. Czy struktura własności wpływa na możliwość stosowania procesu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków?
5. Czy obecność banków z udziałem Skarbu Państwa wzmacnia zjawisko negatywnego sprzężenia zwrotnego między bankami a sytuacją finansów publicznych?

Podstawowe badania przeprowadzone w ramach projektu obejmą trzy kluczowe etapy. W pierwszym etapie projektu główne zadanie badawcze obejmie analizę aktualnej struktury własnościowej sektorów bankowych w państwach członkowskich UE i przyczyn jej zmian w ciągu ostatnich dwudziestu lat. W drugim etapie prowadzone będą wielowymiarowe badania wpływu struktury własnościowej banków na stabilność sektora bankowego za pomocą analizy wskaźników stabilności finansowej i trzech modeli ekonometrycznych. Trzeci i ostatni etap projektu koncentruje się na jakościowej analizie przypadków zastosowania mechanizmu resolution w stosunku do banków działających na terenie UE i przedstawieniu rekomendacji dla decydentów w kontekście zmian własnościowych zachodzących w sektorze bankowym.

Tematyka zaproponowana w niniejszym projekcie jest niezwykle istotna z punktu widzenia istotnych zmian w strukturze własnościowej sektora bankowego w UE, które mogą nieść ze sobą poważne konsekwencje dla stabilności systemu finansowego.

Obecnie nie ma kompleksowych studiów ilościowych oraz jakościowych dotyczących stabilności finansowej uwzględniających różnice w strukturze własnościowej banków w zakresie obejmującym podział na banki zagraniczne, krajowe banki państwowe i prywatne oraz banki spółdzielcze. Co więcej, dotychczasowe badania skupiały się głównie na efektywności i konkurencji oraz w mniejszym stopniu na aspekcie stabilności finansowej. Wyniki badań będą zatem ważnym wkładem dla rozwoju nauk o finansach.